

သားရဲ၏ ဇနီးအဖြစ်
ပျိုးထောင်ခံရခြင်း

လွန်းပန်းချီ

စာစဉ် - ၂

အပိုင်း(၆)

သို့သော် ရှုဟန်ယှိသည် သူ့အား ထပ်မံချဉ်းကပ်မနေတော့ဘဲ ဂူထဲမှတက်ရန် သူ၏ခေါင်းကို မြှင့်လိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် အစိမ်းရင့်ရောင်မြွေကြီး သူ၏အမြင်အာရုံမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကြည့်နေရင်း သက်ပြင်းချ နေမိတော့သည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်က သူ့အပိုင်မဟုတ်တော့သလို အလွန်နာကျင်နေပေသည်။ ၎င်းသည် သူ့ကိုယ်သူပင် မခံစားရပါ။ ရှုကျင်ထျန်းက သူ့ခါးကို ထောက်ပြီး ပွတ်ပေးလိုက်သည်။

"အခု ... နာလိုက်တာ"

မုန်းစရာကောင်းတဲ့မြွေကြီး ... ရန်လိုမုန်းတီးမှုတွေနဲ့ပဲ ပြည့်နှက်နေတယ် ...

သူသည် အမာရွတ်ကို ထပ်မံတို့ထိလိုက်ရာ နာကျင်မှုသည် သူ၏ရိုးတွင်းခြင်ဆီထိ နက်ရှိုင်းလှပေသည်။ သို့သော်လည်း သူ အဲဒါကို လျစ်လျူရှုလိုက်ပါက အမာရွတ်များသည် တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာလိမ့်မည်။ သွေးများခဲပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို မညစ်ညမ်းစေရန်အတွက် ရှုကျင်ထျန်းသည် သူရိုက်သည့်နေရာကို ပွတ်လိုက်သည်။

သူ့နဖူးမှာ ချွေးစို့နေပြီး နှုတ်ခမ်းများမှာလည်း ခြောက်သွေ့နေသည်။ ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏နှုတ်ခမ်းများကို လျှာဖြင့်သပ်လိုက်ရာ စီးကျလာသော ချွေးစက်များက သူ့ကိုငန်စေသည်။

သူ၏လျှာကိုဆန့်ထုတ်လျက် ထိုယောက်ျားပျို၏ ခက်ရင်းခွသဏ္ဌာန်လျှာ အား ရုတ်တရက် သတိရလိုက်မိသောအခါ ရွံရှာစွာဖြင့် တံတွေးထွေးလိုက် သည်။

ရှုဟန်ယွှိက မကြာခင်ပြန်လာပြီး ထူးဆန်းတဲ့သေလုနီးပါး သားရဲကောင် တစ်ကောင်ယူလာခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ကျွဲငယ်တစ်ကောင်၏ အရွယ်အစားခ န့်ရှိပြီး နှာခေါင်းသည်လည်း ကျွဲကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းတွင် ထူးခြားရှည်လျားသော နားရွက်များရှိပြီး အမွှေးများသည်လည်း ယုန်ကဲ့သို့ အနည်းငယ် ချောမွေ့နေပေသည်။

မြွေအမြီးသည် သူ၏သားကောင်ကို ရစ်ပတ်ထားပြီး သူ၏ခံတွင်းမှ တောက်ပသော အနီရောင်သစ်သီးအချို့ကို ထွေးထုတ်လိုက်သည်။ အဲဒါ မနေ့ညက ရှုကျင်ထျန်းစားခဲ့တဲ့ အသီးပုံစံပဲ။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏ဝမ်းဗိုက်နာကျင်မှုမှာ ဤအသီးနှင့် သက်ဆိုင် သည်ကို သေချာသိသည်။ ယခုမြွေကြီး တစ်ဖန် ထပ်ယူပြန်လာသည်ကို သူ မြင်လိုက်ရသဖြင့် မကြောက်ရွံ့ဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။

မနေ့က မြွေကြီးသည် အဲဒီအသီးတွေကို ကောက်ဖို့ခေါ်လာခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူက အများကြီးကောက်အောင် လုပ်ခဲ့တာ။ အဲဒါကိုစားပြီးတော့ သူအရမ်းဆိုးတဲ့ အစာအိမ်ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရတယ်။

အခုမြွေကြီးက သူ့အတွက် အဲဒီအသီးကို ထပ်ပြီး ခူးလာပြန်ပြီ။ အဲဒီမြွေ ကြီးက ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိနဲ့ လုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ယုံဖို့ခက်ခဲ တယ်။

ရှုကျင်ထျန်း၏အကြည့်သည် သတိဝီရိယများနှင့်ပြည့်နေပြီး တစ်ဖက်လူ ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်သည်။

ရှုဟန်ယွီက သူ့အမီးကို ရှုကျင်ထျန်းဆီသို့ ဦးတည်လိုက်ပြီး အမီးထပ်လေးနှင့် ရှုကျင်ထျန်း၏ ပခုံးကို ပုတ်လိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် နောက်သို့ အနည်းငယ် ဆုတ်လိုက်သော်လည်း မြွေကြီး၏ရက်စက်မှုကို တွေးမိသောအခါ သူ့ကိုယ်သူ ရပ်တန့်စေခဲ့သည်။

"အခုမင်းက ဘာလိုချင်တာလဲ"

ရှုကျင်ထျန်းသည် မြွေရဲ့အမီးနှင့် နီးကပ်နေပြီး သားရဲကြီးနှင့် ပိတ်မိနေတာတောင် ရဲရင့်စွာ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

"ဒါ ... မင်းက ငါ စားဖို့အတွက် ပေးနေတာလား"

မြွေကြီးက ခေါင်းညိတ်တာကိုမြင်တော့ ရှုကျင်ထျန်းက နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး အဝေးကို ကြည့်လိုက်သည်။

မကျေနပ်စွာဖြင့် ရှုဟန်ယွီသည် သူ၏မြွေခန္ဓာကိုယ်ကို တွန့်လိမ်လိုက်ပြီး မိန်းမပျိုလေး၏ ရှေ့တွင်အစာကို မဆုတ်မနစ် တင်ပြခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မိန်းမပျိုလေးက အဆိုးထဲကအကောင်းကို မပြောနိုင်ဘဲ သူ့ကို ရှောင်နေခဲ့သည်။

ဝိညာဉ်သားရဲမြွေ၏ ဒေါသသည် တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာသည်။ သူသည် မိန်းမပျိုလေးအား အလွန်သည်းခံခဲ့ပြီးသား ဖြစ်သော်လည်း မိန်းမပျိုလေးသည် ဆက်လက်၍ ခက်ခဲလျက်ရှိနေပြီး စားဖို့ရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ ဒီမနက်က သူ့အပေါ်မှာ လုပ်မိတဲ့ ပြင်းထန်တဲ့အမှားကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် သူ့ရဲ့ဒေါသမျိုးနဲ့ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အစားအစာကို ကျွေးမှာမဟုတ်ပေ။

နောက်ထပ် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီး ထူးဆန်းတဲ့အသံတစ်ခု ကြားလိုက်ရသည်။ ရှုကျင်ထျန်းမှာ အခြေအနေက ပိုဆိုးသွားကြောင်း အလိုလိုခံစားလိုက်ရသည်။ သူကခေါင်းကို ပြန်လှည့်ကြည့်ရာ အရင်ကမြွေပုံစံမှ ရှုဟန်

ယွီကို လူသားပုံစံအတိုင်း ပြန်မြင်လိုက်ရသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် တုန်လှုပ်သွားပြီး နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်မိသည်။

ရှုဟန်ယွီက သူ့ကိုလျစ်လျူရှုပြီး သားကောင်ကို မြေကြီးပေါ်ကမြှောက်ကာ ပါးစပ်ဖြင့် လည်ပင်းကိုထိပြီး ချွန်ထက်သောသွားများနှင့် သားကောင်၏ သွေးကြောများကို ထိုးဖောက်ပစ်လိုက်သည်။

တောက်ပသော အနီရောင်သွေးများသည် ရှုဟန်ယွီ၏ ပါးစပ်၊ လည်ပင်းနှင့် ဖြူဖွေးသည့် ရင်ဘတ်တစ်လျှောက် စီးကျနေခဲ့သည်။

အနီရောင် အစွန်းအထင်းများနှင့် ပြည့်နေသော နှင်းကဲ့သို့ အသားအရေသည် အမြင်အာရုံထဲကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သက်ရောက်လာစေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းက တံတွေးတစ်ချက် မျိုချလိုက်ပြီး အော်ဟစ်လိုက်သည်။

"မင်း ... မင်း ဘာလုပ်ချင်တာလဲ"

ရှုဟန်ယွီက ရှုကျင်ထျန်းရဲ့ စကားတွေကို လျစ်လျူရှုပြီး ရှုကျင်ထျန်းဆီကို တစ်လှမ်းချင်းစီ လှမ်းလာသည်။

ထိုယောက်ျားပျို သွားသော ခြေလှမ်းတိုင်းနှင့်အတူ ရှုကျင်ထျန်းမှာလည်း ခြေတစ်လှမ်းစီ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ ဆက်နောက်ဆုတ်ရန် နေရာမရှိတော့ပေ။

ရှုကျင်ထျန်း၏ကျောကုန်းက အုတ်နံရံနဲ့ကပ်နေပြီး သူ့ဆီလျှောက်လာတဲ့ လူကို မျက်လုံးပြူး ကြည့်လိုက်သည်။ သူသည် ဤမျှထိတ်လန့်ခြင်းကို တစ်ခါမှမခံခဲ့ရဖူးပေ။ သူပြန်ပေးဆွဲခံရသည့်တိုင် အဆိုးဆုံးအခြေအနေမှာ သေခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ယခုအချိန်တွင် အမှန်တကယ် ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သည်။

ရှုဟန်ယွီက သူ့ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သောအခါ ရှုကျင်ထျန်းသည် သည်းမခံ နိုင်တော့ဘဲ သူရှိရာဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

စူးရှသောအကြည့်ဖြင့် ရှုဟန်ယွီသည် ရှုကျင်ထျန်း၏လက်မောင်းကို အတင်းဆွဲခေါ်လိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်းက ဟန်ယွီ၏ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ကျရောက်သွားပေသည်။ သူ၏ဆွဲကိုင်ခံထားသော လက်မောင်းသည် အလွန်နာကျင်နေပြီး အဆစ်လွဲ သွားခြင်းကို သီသီလေး လွဲချော်ခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ ရှုကျင်ထျန်းသည် ထို ယောက်ျားပျိုမှာ အလွန်ကြီးမားပြီး အရပ်ရှည်သည်ကို သတိပြုမိသည်။ သူ၏ ၁၈၀ စင်တီမီတာ အမြင့်သည်ပင် ထိုယောက်ျားပျို၏ရင်ဘတ်သို့သာ ရောက်ပေသည်။

သူ၏နှာခေါင်းသည် တောင့်တင်းသည့်ရင်အုပ်ကြားသို့ ထိုးကျသွားပြီး အနည်းငယ် နာကျင်သွားပေသည်။ သူသည်မြွေမျိုးစိတ်မှ ဖျော့တော့သော ငါးညှိနဲ့သဖွယ်အနံ့နှင့် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သွေးညှိနဲ့တို့ကြောင့် အသက် မရှူနိုင်တော့ချေ။ သူလွတ်လပ်ရန် အတင်းရုန်းကန် ကြိုးစားခဲ့ရသည်။

ရှုဟန်ယွီက စိတ်မရှည်စွာနှင့် အမျိုးသမီး၏လည်ပင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက် ပြီး သူ့ကိုဂုနံရံပေါ်သို့ တွန်းတင်လိုက်သည်။

"စား..."

ရှုကျင်ထျန်း၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားသည်။ ဘယ်လို... ဒါက တကယ်ကြီးကို သူစားဖို့တဲ့ ... သူကသားရဲတစ်ကောင် မဟုတ်ဘူးလေ။ လူ တိုင်းက အသားစိမ်းစားနိုင်တယ်လို့ ထင်နေတာလား။

ရှုကျင်ထျန်းသည် နောက်သို့ပြန်ကျုံ့ရန် အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ခဲ့သည်။ သူ၏ ခေါင်းနောက်ဘက်သည် ဂုနံရံနှင့်တင်းကျပ်စွာ ထိကပ်နေသည်။

"ငါမလိုချင်ဘူး"

ရှုဟန်ယွီသည် မိန်းမပျိုလေး၏ ခုခံမှုကိုလျစ်လျူရှုပြီး သားကောင်ကြီးကို လက်ဖြင့်မြှောက်ကာ ကိုက်ထားသော လည်ပင်းအား တွန်းပေးလိုက်ပြီး ပါးစပ်ကို ပိတ်ဆို့လိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်း၏ ပါးစပ်ထဲသို့ သွေးများစီးကျလာပြီး သူ၏ခံတွင်းထဲ ပြည့် နှက်နေသည်။ ပြင်းထန်လွန်းသော သွေးအရသာသည် သူ့လည်ချောင်းထဲ မှာ တစ်ဆို့နေစေတာကြောင့် ရှုကျင်ထျန်းခမျာ ခေါင်းကို အဆက်မပြတ် ယမ်းပြီး ရုန်းကန်နေရင်း အင်မတန် ကြောက်ရွံ့နေတော့သည်။

ရှုဟန်ယွီသည် နာခံမှုမရှိသည့် ရှုကျင်ထျန်းကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် အနီးကပ် ဖိထားလိုက်သည်။ သူ့လက်ကိုထုတ် ပြီး တုန်လှုပ်စွာယမ်းခါနေသော မိန်းမ ပျိုလေး၏ ဦးခေါင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ထိန်းချုပ်ထားတာကြောင့် သူ၏ပါးစပ် ထဲရှိသွေးများကို ထွေးမထုတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ အလွန်စက်ဆုပ်စရာ ကောင်းလှ သည်။ သူအန်ချင်လာသည်။ သူ၏ပါးစပ်ထဲသို့ သွေးများ အဆက်မပြတ်စီး ဆင်းပြီး သူ့ကိုမျိုချစေခဲ့သည်။ ဒါတောင်မှ သူက အချိန်မီမမျိုချနိုင်ဘဲ နာကျင်တဲ့ချောင်းဆိုးသံတွေကို ထုတ်လွှတ်နေရတုန်းပဲ။

ဒီအချိန်မှာ ရှုဟန်ယွီက သူ့လက်ထဲက သားကောင်ကို ခဏဖယ်ထား လိုက်သည်။ ရှုကျင်ထျန်း အနည်းငယ် သက်သာလာသောအခါ အတင်းပြန် ကျွေးသည်။

သူ၏ပါးစပ်မှ သွေးများစီးကျလာပြီး သူ၏အင်္ကျီပေါ်သို့ ကျဆင်းလာ သည်။ မကြာမီသူ၏ အင်္ကျီမှာ သွေးများနှင့် စိုစွတ်လာသည်။

သားကောင်၏ သွေးသည် ချောမွေ့စွာ မစီးဆင်းနိုင်သည့်အခါမှသာ ရှုဟန်

ယွီသည် သားကောင်ကို အမှိုက်ကဲ့သို့ စွန့်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဝေါ့ ... အဟွတ် အဟွတ်"

ရှုကျင်ထျန်းသည် ချက်ချင်းပင် လွတ်လပ်သွားပြီး ဂူထောင့်၌ ဒူးထောက် ထိုင်ကာ အော့အန်နေခဲ့သည်။

ရှုဟန်ယွီက အေးစက်စွာကြည့်ပြီး "ထွေးပစ်တယ်၊ ထပ်စားရမယ်"

သူ့အသံက မူလက နူးညံ့ခဲ့ရင်တောင် ရှုဟန်ယွီရဲ့ အေးစက်တဲ့ လေသံကို မဖုံးကွယ်နိုင်ခဲ့ဘူး။

ရှုကျင်ထျန်းက ခဏရပ်လိုက်ပြီး ဆက်မထွေးထုတ်တော့ပေ။ အချိန် တော်တော် ကြာပြီးနောက် သူကခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်လှည့်လိုက် ပြီး ရှုဟန်ယွီကို မကျေမနပ် ကြည့်လိုက်သည်။

"အလွန်အကျွံမလုပ်နဲ့လေ မင်းမှာ လူစိတ်မရှိဘူးလား ငါ့ကိုသွေးသောက် ဖို့ မင်းဘယ်လို လုပ်ခိုင်းနိုင်တာလဲ"

အမူအရာမဲ့နေသော ရှုဟန်ယွီကို မုန်းတီးစွာကြည့်ရင်း ရှုကျင်ထျန်း၏ ဒေါသသည် ပို၍ပင် ကြီးထွားလာရသည်။

"အဟက် ... ဒါပေါ့ မင်းကလူသားမှ မဟုတ်တာ အဲဒါကြောင့်မင်းက ဘယ်လိုလုပ် လူစိတ်ရှိမလဲ ... မင်းက လူယုတ်မာကောင် ..."

ထိုယောက်ျားပျိုထံမှ အကြည့်စူးစူးကို မြင်ရသောအခါ ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏လက်စားချေခြင်း၌ အောင်မြင်ရန်အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ သူ ကျိန်ဆဲနေတယ် ဆိုတာ သိရင်တောင်မှ သူ့အတွက် ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မှရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ သူ(ဟန်ယွီ)က အရမ်းနိမ့်ကျနေပြီး သူ့ရဲ့မပျော် ရွှင်မှုတွေကို ထိန်းညှိဖို့ ဒီလိုသေးငယ်တဲ့ တုံ့ပြန်မှုမျိုးကို သုံးလာတာကြောင့် သူလက်စားချေနိုင်လိုက်တယ်လို့ ခံစားခဲ့ရသည်။

သို့သော် ရှုဟန်ယွီ၏ကြီးမားသောလက်က ရှုကျင်ထျန်းအား တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်တာကြောင့် ရှုကျင်ထျန်း၏နှလုံးများ တုန်ယင်သွားရသည်။ ရှုကျင်ထျန်းက ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းမဲ့ဟန်ဆောင်ကာ

"အခုရော မင်းက ဘာလိုချင်နေတာလဲ"

ရှုဟန်ယွီက မိန်းမပျိုလေးကိုကြည့်ပြီး သူ့ရဲ့ထူးဆန်းတဲ့ အဝတ်အစားတွေ ကို ရက်ရက်စက်စက် ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်းက သူ့ဘာလုပ်ချင်မှန်းမသိပေမဲ့ သူ့အ ဝတ်တွေကို ချွတ်လိုက် တာက ဟန်ယွီအတွက် အများကြီး အကျိုးရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ ကအဓိပ္ပာယ်မဲ့စွာ မခုခံတော့ပေ။

သူ့အဝတ်တွေက သွေးတွေအများကြီး ထွက်နေတာကြောင့် သူ့ကို ညစ်ပတ်သွားစေခဲ့တယ်။ ရှုဟန်ယွီမှာ ဒီလိုညစ်ပတ်နေတာကို မကြိုက်ပေ။ ထို့ကြောင့် ရှုကျင်ထျန်း၏အဝတ်များကို ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

သူ၏အင်္ကျီသည် သူ့ဘောင်းဘီနှင့်ယှဉ်လျှင် ချွတ်ရန်မလွယ်ကူပေ။ အင်္ကျီ များက တင်းကျပ်စွာ ရစ်ပတ်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေသည်။ အတင်းဆွဲ ချွတ်ခြင်းသည် မိန်းမပျိုလေး၏ လက်မောင်းကိုညှပ်စေပြီး သူ၏လည်ပင်း မှ ဆွဲချွတ်ခြင်းသည်လည်း အလုပ်မလုပ်ပေ။

ရှုကျင်ထျန်းက မထီမဲ့မြင်ရပ်နေပြီး ရှုဟန်ယွီအား လူရွှင်တော်တစ် ယောက်သဖွယ် ကြည့်နေလိုက်သည်။ သူသည်လုံးဝမလှုပ်ဘဲ သူ၏အဝတ် များအား ဆက်လက်ဖယ်ရှားရန် ကြိုးစားနေခြင်းကို ခွင့်ပြုထားလိုက် သည်။

ရှုဟန်ယွီသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ အဝတ်များကို မဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့သဖြင့် ၎င်းတို့ကို အတင်းဆွဲဖြုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ဒါကြောင့် ရှုကျင်ထျန်းက ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ သူ့ကိုယ်သူ အလျင်အမြန် ကာထားလိုက်တော့သည်။

"မလုပ်နဲ့ ... ငါ့ဘာသာချွတ်မယ် "

သူ့မှာ ဒီအဝတ်တစ်စုံသာရှိသည်။ သူတို့သာ မရှိတော့ရင် အနာဂတ်မှာ သူ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဝတ်စလစ်နဲ့နေရတော့မှာ မလား။

ရှုဟန်ယွီက သူဆုပ်ကိုင်ထားသောလက်ကို ဖြေလျော့လိုက်ပြီး ရှုကျင်ထျန်းကို အေးစက်စွာ ကြည့်နေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းက အချိန်မဆွဲဝံ့ဘဲ သူ့အဝတ်တွေကို မြန်မြန် ချွတ်လိုက်သည်။

သူသည်မူလက အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် ဂျာကင်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ သူ အဲဒါကို ချွတ်လိုက်သည်နှင့် ရှုကျင်ထျန်းသည် ရှုဟန်ယွီကဲ့သို့ ကိုယ်လုံးတီး ဖြစ်သွားလေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းက သူ့ဘေးဘက်နားကို ပွေ့ပိုက်ပြီး ရှုဟန်ယွီကို ဒေါသတကြီး ကြည့်လိုက်သည်။

အပြင်ဘက်တွင် ပူအိုက်နေသော်လည်း သူတို့သည် မြေအောက်နက်နက် ဂူတစ်ခုတွင် ရှိနေသောကြောင့် အနည်းငယ် အေးနေဆဲဖြစ်သည်။

ရှုဟန်ယွီသည် ရှုကျင်ထျန်း၏အင်္ကျီကို ကောက်ကိုင်ကာ ဂူအပေါက်မှ အပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် ရှုဟန်ယွီ၏ မှော်ဆန်သော လှုပ်ရှားမှုများကို အံ့သြစွာ ငေးကြည့်နေခဲ့သည်။ သူသည် လူသားတစ်ဦးခန္ဓာကိုယ် ရှိသည်မှာ အထင်အရှား ဖြစ်သော်လည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဟန်ယွီသည် ဂူဝင်ပေါက် သို့ အလွယ်တကူတက်နိုင်ပြီး အပြင်လောကသို့ ချောချောမွေ့မွေ့ ရောက်

နိုင်သည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သိသိသာသာ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။ သူ့သာဒါကို ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်ခဲ့ရင် သူ့အတွက် ထွက်ပြေးဖို့ ပိုလွယ်လိမ့်မယ်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် ဂူဝင်ပေါက်အောက်တွင် ရပ်နေပြီး အပေါ်သို့ ကြည့် လိုက်သည်။

တွင်းပေါက်ဝမှ တောက်ပသော ကောင်းကင်နှင့် အဖြူရောင်တိမ်တိုက် အချို့ကို သူမြင်နိုင်သည်။ အဲဒီမှာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်လည်းရှိသည်။ အပင် ထိပ်သည် ဂူပေါက်မှမြင်ကွင်းကို အနည်းငယ် ဖုံးကွယ်ထားသော်လည်း စိမ်းလန်းပြီး သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်စေသည်။

မကြာခင်မှာပင် ရှုဟန်ယွီသည် အပြင်ဘက်မှ ခုန်ဆင်းလာသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် ရှုဟန်ယွီ၏လက်၌ ရေအနည်းငယ် ရှိနေကြောင်းကို သေသေချာချာ သိလိုက်သည်။ သူ့အဝတ်တွေကိုတော့ လွှင့်မပစ်ခဲ့ပေ။ အဲဒီ ရှုဟန်ယွီက သူ့အဝတ်တွေလျှော်ဖို့ အပြင်သွားတာလား။ ဒီလောက် ကြင်နာ တတ်တဲ့သူလား။

ရှုကျင်ထျန်းက သူ့အဝတ်များမှာ သွေးများ စွန်းထင်းနေခဲ့သည်ကို ပြန် မြင်ယောင်မိသည်။ တကယ်တော့ ရှုဟန်ယွီက သူ့အဝတ်တွေကို မချွတ်ခဲ့ ရင်တောင် သူ့ကိုယ်တိုင်ချွတ်မှာပဲ။

ရှုဟန်ယွီဆင်းမလာခင် သူက အပေါက်နားမှာရပ်နေတဲ့ မိန်းမပျိုလေးကို တွေ့တာနဲ့ သူ့အပြင်ကို အရမ်းထွက်ချင်နေမှန်း သိသာတယ်။ ရှုဟန်ယွီက အတွင်းကျကျ တွေးလိုက်သည်။ သူ့အပြုအမူတွေကောင်းရင် အပြင်ကို ကစားဖို့ သူခေါ်သွားလိမ့်မယ်။

ရှုဟန်ယွီက သူ့ကို သတို့သမီးပုံစံ ကောက်ပွေ့လိုက်ပြီး မြက်ခင်းပုံဆီကို

သွားကာ အိပ်ဖို့ အဆင်ပြေတဲ့နေရာတစ်ခုကို ရှာလိုက်သည်။

ရှုဟန်ယွှီက အိပ်ချင်နေသည့်တိုင် သူ့လက်များမှာတော့ ရှုကျင်ထျန်းကို တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားပေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းက အတင်းရုန်းကန်လိုက်သည်။ သို့သော် ချက်ချင်းဆိုသလို ပင် အကြည့်ဖြင့် သတိပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

"အိပ်တော့ ..."

အယ်...

ကောင်းပြီ၊ မင်းက ဘာသာစကား ထူးချွန်သူတစ်ယောက်ဆိုတာ ငါ့ကို အထူးတလည် ပြစရာမလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းက အိပ်ပျော်နေရင်တောင် ငါ့ကို ဘာလို့ပွေ့ဖက်ထားချင်တာလဲ။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သဘာဝလွန်ဖြစ်နေသည့် ရှုဟန်ယွှီ၏ သင်ယူနိုင်စွမ်းကို ဒူးထောက် အရှုံးပေးချင်လာသည်။ သူကတစ်ကြိမ်သာ ပြောဖူးသည်။ သို့သော် ရှုဟန်ယွှီသည် ထိုစကားတစ်ခွန်းကို စာကြောင်းတစ်ကြောင်းမှ အမှားအမှန် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနိုင်သည်။ သူကပုံမှန်မှ မဟုတ်တာပဲ ...

နေ့တစ်ဝက်လောက် စိတ်ဆင်းရဲခံရပြီးနောက် ရှုကျင်ထျန်းမှာလည်း အနည်းငယ် မောပန်းသွားပြီး ရှုဟန်ယွှီနောက်သို့လိုက်သွားပြီး နာခံစွာဖြင့် မျက်လုံးများမှိတ်ကာ အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

ရှုဟန်ယွှီသည် မိန်းမပျိုလေး၏ ဆံပင်ကို တို့ထိလိုက်သောအခါ ကျေနပ်အားရမှုများနှင့် ခေါင်းကို သူ့ရင်ခွင်ထဲထည့်ပြီး ပိုက်ထွေးထားလိုက်သည်။ မိန်းမပျိုလေး၏ နွေးထွေးသော အသက်ရှူသံကို ခံစားလိုက်ရသောအခါ သူ၏နှလုံးသားသည် မကြုံစဖူး ကျေနပ်ရောင့်ရဲမှုတို့ကို ရှိခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ယခင်က သူ၏အထီးကျန်ဆန်မှုနှင့် တန်ဖိုးမရှိသောဘဝကို ချက်ခြင်း

ပြီးပြည့်စုံသွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။

အတိတ်က ဝိညာဉ်သားရဲမြွေများသည် ဒီလိုမျိုး မိန်းမပျိုတွေဖမ်းတာကို မအံ့ဩတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီလိုခံစားချက်မျိုး ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားတယ်။

သူ၏မွေးရာပါမှတ်ဉာဏ်၌ အစပိုင်းမှာ မိန်းမပျိုတစ်ဦးကိုဖမ်းယူ၍ သူတို့ကို ကျားကုတ်ကျားခဲ စောင့်ကြည့်ခဲ့သော ဝိညာဉ်သားရဲမြွေများစွာရှိသည်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ မိန်းမပျိုက သူတို့အပြင် ထွက်ပြီး ကစားချင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တဲ့အတွက် သူတို့က လွှတ်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒါက မိန်းမပျိုနှင့် သူမ၏မျိုးနွယ်စုတို့နှစ်ဖက်စလုံး ညှိနှိုင်းခဲ့ပြီး မိန်းမပျိုက ကယ်တင်ခံခဲ့ရသည်။

ရှုဟန်ယွှီက သူ၏မိန်းမပျိုလေးကို ရစ်ပတ်ထားသော လက်များတင်းကျပ်လာသည်။ နဂိုကတည်းက ဝိညာဉ်သားရဲမြွေတွေက ဒီလိုလွှမ်းမိုးမှုမျိုး ခံစားခဲ့ရတာလား။ သူနှင့်မျိုးနွယ်တူများ၏ မရေမတွက်နိုင်သော ဝမ်းနည်းစရာ အတွေ့အကြုံများကြောင့် သူသည် သူတို့ကဲ့သို့ မိုက်မဲလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ သူက သူ့ရဲ့မိန်းမပျိုလေးကို အမြဲစောင့်ရှောက်ပြီး လွတ်မြောက်ခွင့် ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

"အမ်း..." ရှုကျင်ထျန်းက ညင်ညင်သာသာဖြင့် ရှုဟန်ယွှီရဲ့ အနည်းငယ်အေးတဲ့ ရင်ဘတ်ကို မျက်နှာမူပြီး တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။ "မင်းအားကိုးလျော့လို့မရဘူးလား။ ငါ အသက်ရှူမဝတော့ဘူး "

ထိုစကားကိုကြားသောအခါ ရှုဟန်ယွှီသည် သူ၏ခွန်အားမှာ အနည်းငယ်လျော့သွားပြီး မိန်းမပျိုလေးကို ပွေ့ချီထားရင်းဖြင့် မျက်လုံးများကို မှိတ်လိုက်သည်။

ဝိညာဉ်သားရဲမြွေများသည် အိပ်ပျော်ရန် လောဘကြီးသည် မဟုတ်ချေ။

အမှန်အားဖြင့် ဝိညာဉ်သားရဲမြွေများသည် ပူအိုက်သော ရာသီများတွင် အိပ်စက်ရန် များစွာ လိုအပ်ခြင်းမရှိပေ။ သို့သော် သူသည် မနေ့ညက အိပ်ပျော်နေသော မိန်းမပျိုလေးကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီး ကျင်ထျန်း အိပ်ပျော်သွားပြီးနောက် ထိုစောင့်ကိစ္စကို စုံစမ်းရန်သွားခဲ့သည်။ သူပြန်လာသောအခါ ညသန်းခေါင်ကျော်နေပြီ ဖြစ်သဖြင့် မိန်းမပျိုလေးကို ဂရုစိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း အချိန်များစွာ ယူခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် သူအိပ်ဖို့ အခွင့်အရေးရတဲ့အခါ မိုးလင်းနေလေပြီ။
